

BILAG TIL

FORMANDSKABETS KONKLUSIONER

DET EUROPÆISKE RÅD I NICE
DEN 7., 8. OG 9. DECEMBER 2000

BILAG

- Bilag I** En europæisk social- og arbejdsmarkedspolitisk dagsorden.....side 3
- Bilag II** Erklæring om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.....side 18
- Bilag III** Rådets resolution om anvendelse af forsigtighedsprincippet.....side 20
- Bilag IV** Erklæring om de særlige forhold, der kendetegner sporten i Europa og dens sociale funktioner, og som der skal tages hensyn til ved gennemførelsen af de fælles politikker.....side 25
- Bilag V** Rådets resolution om en aktionsplan for mobilitet.....side 28
- Bilag VI** Dokumenter forelagt for Det Europæiske Råd i Niceside 31

En europæisk social- og arbejdsmarkedspolitisk dagsorden

1. Politiske retningslinjer fastlagt af Det Europæiske Råd

1. Det Europæiske Råd fastsatte i Lissabon som Den Europæiske Unions strategiske mål "at (den skal) blive den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, en økonomi, der kan skabe en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed".
2. Det fastsatte endvidere det mål at opnå fuld beskæftigelse i Europa i en samfundsform, som i højere grad er tilpasset mænds og kvinders individuelle valg. Det endelige mål er - på grundlag af de statistikker, der er til rådighed - at øge beskæftigelsesfrekvensen fra gennemsnitligt 61% i dag til så tæt på 70% som mulig, senest i 2010 og øge antallet af kvinder i beskæftigelse fra gennemsnitligt 51% i dag til over 60% i 2010. Stats- og regeringscheferne understregede, at en gennemsnitlig økonomisk vækstrate på ca. 3% skulle være et realistisk perspektiv for de kommende år, for så vidt de foranstaltninger, der vedtog i Lissabon, bliver iværksat i en sund makroøkonomisk kontekst.
3. Det Europæiske Råd pålagde i denne sammenhæng det franske formandskab at tage initiativ til drøftelser "på grundlag af en meddelelse fra Kommissionen med henblik på Det Europæiske Råd i Nice i december at nå til en aftale om en europæisk social dagsorden, der inddrager de involverede parters initiativer".
4. Kommissionen forelagde i overensstemmelse med disse retningslinjer den 28. juni 2000 en meddelelse om en europæisk social- og arbejdsmarkedspolitisk dagsorden. Denne meddelelse blev af Kommissionen som led i dens femårsprogram præsenteret som et af nøgleelementerne i dens sociale og økonomiske dagsorden. Medlemsstaterne har enstemmigt understreget kvaliteten af dette bidrag. De mener, at den udgør et vigtigt grundlag under hensyn til de retningslinjer, som Det Europæiske Råd fastlagde i Lissabon og Feira. Det understreges, at Kommissionens meddelelse kaster lys over den måde, hvorpå Kommissionen agter at gøre brug af sin initiativret på området social- og arbejdsmarkedspolitik.
5. På dette grundlag indeholder Europa-Parlamentets beslutning, vedtaget den 26. oktober 2000, vigtige uddybende og berigende elementer. Der lægges navnlig vægt på følgende punkter: betydningen af samspillet mellem den økonomiske politik, social- og arbejdsmarkedspolitikken og beskæftigelsespolitikken, de forskellige instrumenters rolle og navnlig den rolle, der spilles af den åbne koordinationsmetode, lovgivningen og mobiliseringen af alle aktører. Europa-Parlamentet ønskede at styrke dagsordenen på en række punkter og understregede betydningen af en årlig opfølgning af dagsordenen på grundlag af en resultattavle, som Kommissionen udarbejder.

6. Udtalelserne fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget har også beriget drøftelserne. Bidragene fra både arbejdsmarkedets parter og ikke-statslige organisationer har gjort det muligt at integrere disse social- og arbejdsmarkedspolitiske nøgleaktørers synspunkter. De relevante komitéer og grupper i Rådet eller Kommissionen og navnlig Beskæftigelsesudvalget, Gruppen på Højt Plan vedrørende Social Beskyttelse og Det Rådgivende Udvalg for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder har ligeledes ydet deres bidrag til dette arbejde.

2. Modernisere og forbedre den europæiske sociale model

7. Medlemsstaterne påpegede i Lissabon, at "*den europæiske sociale model og dens udviklede sociale beskyttelsessystemer skal understøtte overgangen til den videnbaserede økonomi*". De understregede, at "*menneskene er Europas største aktiv og bør være centrum for EU's politikker. Det er altafgørende at investere i mennesker og udvikle en aktiv og dynamisk velfærdsstat, både for Europas plads i den videnbaserede økonomi og for at sikre, at fremkomsten af denne nye økonomi ikke øger de eksisterende sociale problemer såsom arbejdsløshed, social udstødelse og fattigdom*".
8. Kommissionen har i sin meddelelse fokuseret på, at det er nødvendigt, at der sikres et positivt og dynamisk samspil mellem den økonomiske politik, beskæftigelsespolitikken samt social- og arbejdsmarkedspolitikken, og at alle de vigtigste aktører arbejder sammen mod dette nye strategiske mål.
9. I dette perspektiv skal social- og arbejdsmarkedspolitikken dobbelte mål understreges: dagsordenen skal styrke social- og arbejdsmarkedspolitikken rolle som konkurrencefaktor; den skal gøre det muligt sideløbende og mere effektivt at forfølge særlige mål med hensyn til beskyttelse af individet, mindskelse af uligheder og fremme af social samhørighed. Europa-Parlamentet og arbejdsmarkedets parter har særlig insisteret på dette dobbelte mål. Økonomisk vækst og social sammenhængskraft styrker hinanden gensidigt. Et samfund med større social samhørighed og mindre udstødelse giver sikkerhed for en mere velfungerende økonomi.
10. En sådan strategi forudsætter i første omgang en øget deltagelse på arbejdsmarkedet, navnlig for de grupper, der er underrepræsenteret eller forfordelte. Flere og bedre jobs er nøglen til social inddragelse. Man må fremme lettere tilgængelige arbejdsmarkeder og tilskynde til mangfoldighed i beskæftigelsen som en faktor, der forbedrer konkurrencen og den sociale inddragelse. En strategi, hvorved socialpolitikken og den økonomiske politik som defineret i Lissabon gensidigt styrker hinanden, og som går ud på at mobilisere alt disponibelt beskæftigelsespotentiale, er således afgørende for at sikre pensionsordningernes bæredygtighed.
11. For at forberede fremtiden må Den Europæiske Union bygge på sine resultater. Den skal således fortsat fremme de værdier i form af solidaritet og retfærdighed, som kendetegner den, og som er højtideligt bekræftet i chartret om grundlæggende rettigheder. Den europæiske sociale model, der er kendetegnet ved sociale sikringsordninger på et højt niveau, en omfattende social dialog og serviceydelser af almen interesse, og hvis anvendelsesområde omfatter aktiviteter, som er væsentlige for den sociale samhørighed, bygger i dag til trods for den forskellighedsartethed, der kendetegner medlemsstaternes sociale systemer, på en fælles sokkel af værdier.

12. Den europæiske sociale model har udviklet sig igennem de seneste fyre år gennem vigtige omfattende fællesskabsregler, som takket være Maastricht- og Amsterdam-traktaten er blevet styrket betragteligt. Den omfatter nu vigtige tekster inden for en lang række områder: arbejdstagernes frie bevægelighed, ligebehandling af mænd og kvinder i arbejdslivet, lønmodtagernes sundhed og sikkerhed, arbejds- og ansættelsesvilkår og nu også bekæmpelse af alle former for diskrimination. Det sociale kapitel i traktaten har stadfæstet den grundlæggende rolle, der spilles af overenskomster mellem arbejdsmarkedsparterne i lovgivningsarbejdet. Det Europæiske Råds ekstraordinære møde i Luxembourg markerede et vigtigt skridt i retning af at mobilisere EU til at gøre en indsats til fordel for beskæftigelsen. Amsterdam-traktaten med den europæiske strategi for beskæftigelse og Det Europæiske Råd i Lissabon og Feira med den åbne koordinationsmetode i forbindelse med social udstødelse og tættere samarbejde inden for social beskyttelse har indført nye og vigtige metoder til at udvide de nye områder af Fællesskabets politik.
13. Det mål, der blev fastsat i Lissabon, forudsætter, at Den Europæiske Union identificerer de nye udfordringer, der kræver svar i de kommende fem år.

3. De fælles udfordringer

Fuld beskæftigelse og mobilisering af alle beskæftigelsesmuligheder

14. Dynamikken i væksten i Europa, suppleret med fortsatte strukturreformer, skal gøre det muligt at nå frem til en varig tilbagevenden til fuld beskæftigelse. Dette perspektiv indebærer ambitiøse politikker for øget erhvervsfrekvens, begrænsning af regionale forskelle, mindskeelse af uligheder og forbedring af kvalitet i beskæftigelsen.
15. Det er meget vigtigt at forbedre kvalifikationer og at øge mulighederne for livslang uddannelse ved at tildele arbejdsmarkedets parter en væsentlig rolle. Udviklingen af kompetence er nødvendig for at forbedre tilpasningsevnen og konkurrenceevnen og bekæmpe social udstødelse. Det er nødvendigt, at der sker ændringer i tilrettelæggelsen af arbejdet, så informations- og kommunikationsteknologiernes potentiale kan udnyttes fuldt ud. Flexibilitet og sikkerhed skal kombineres inden for rammerne af en økonomi i forandring.

Udnyttelse af den tekniske udvikling

16. Den hurtige udvikling i informations- og kommunikationsteknologien samt på det biovidenskabelige område gør det klart for hvert af vore lande, at det i overensstemmelse med det mål, som Det Europæiske Råd i Lissabon fastsatte, er nødvendigt at indtage en ledende plads i viden- og innovationssamfundet og i den viden- og innovationsbaserede økonomi, der er de nye drivkræfter for vækst og udvikling.
17. De teknologiske forandringer skal også give sig udslag i en bedre levestandard og bedre levevilkår, der kan komme hele samfundet til gode. Den nye informations- og kommunikationsteknologi giver således enestående muligheder, som bør udnyttes fuldt ud, idet man dog bør sørge for ikke at udvide skellet mellem dem, der har adgang til den nye viden, og dem, der ikke har det.

Udvikling af mobiliteten

18. Den økonomiske integration og oprettelsen af bi- eller multinationale virksomheder medfører øget mobilitet for kvinder og mænd mellem EU-landene. Denne tendens, der allerede er fremherskende for unge med videregående uddannelser og ledere, skal støttes og fremmes, navnlig for lærere, forskere og personer under uddannelse. Der skal på passende vis tages hensyn til dette krav inden for rammerne af de nationale uddannelsessystemer. EU-reglerne skal i øvrigt moderniseres og forbedres for at sikre, at arbejdstagere, der benytter sig af deres ret til mobilitet, bevarer deres sociale rettigheder.

Udnyttelse af den økonomiske og monetære integration

19. Gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union og tilstedeværelsen af et stort indre marked medfører, at det bliver lettere at sammenligne omkostninger og priser. Denne integration, der vil forbedre konkurrenceevnen, giver sig udslag i omlægninger af produktionsapparatet og forandringer i bestemte sektorer, som skal styres og følges op af en øget indsats for at forbedre arbejdstagernes kvalifikationer og uddannelse. Det er nødvendigt at udvikle en positiv tilgang til disse forandringer ved at inddrage virksomhederne og arbejdstagerne.
20. Fortsat og ikke-inflatorisk vækst i Den Økonomiske og Monetære Union indebærer også, at lønudviklingen skal være forenelig med bl.a. produktivitetsudviklingen i den enkelte medlemsstat og med traktaternes bestemmelser om opretholdelse af stabile priser.

Forholdsregler som følge af befolkningens aldring

21. Befolkningens aldring er en udfordring for alle medlemsstater. Den kræver ud over en fortsættelse af de relevante politikker på familie- og børneområdet nye løsninger, hvad enten det drejer sig om at øge kvinders erhvervsfrekvens, at lette og støtte fastholdelsen af de ældre arbejdstagere på arbejdsmarkedet, om pensionsordningernes bæredygtighed eller om foranstaltninger til finansiering af forsørgerbyrden.
22. Tilvejebringelsen af et højt beskæftigelsesniveau og forøgelsen af kvinders erhvervsfrekvens, hvorved pensionsbyrden pr. beskæftiget kan nedbringes, vil gøre det lettere at overkomme stigningen i antallet af ældre. Det er nødvendigt at sikre en lettere adgang til arbejdsmarkedet gennem foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling, tilpasning af de sociale sikringsordninger for at fremme aktiviteten og styrke sammenhængen mellem arbejdsliv og familieliv.

Styrkelse af den sociale samhørighed

23. Social samhørighed, afvisning af alle former for udstødelse og diskrimination samt sikring af ligebehandling af kvinder og mænd udgør grundlæggende værdier i den europæiske sociale model, som blev bekræftet på Det Europæiske Råds møde i Lissabon. Beskæftigelse er den bedste beskyttelse imod social udstødelse. Væksten bør komme alle til gode, hvilket forudsætter, at de frivillige aktioner fortsættes og intensiveres, navnlig i de vanskelige kvarterer, for at tage højde for udstødes- og ulighedsfænomenernes kompleksitet og mange forskellige dimensioner. Ligesom beskæftigelsespolitikken spiller den sociale beskyttelse en afgørende rolle, uden at man af den grund må glemme betydningen af andre faktorer som f.eks. bolig, uddannelse, sundhed, information og kommunikation, mobilitet, sikkerhed og retfærdighed, fritid og kultur. Det er ligeledes vigtigt, at det lykkes at integrere de tredjelandsstatsborgere, som opholder sig lovligt på EU's område.

En vellykket udvidelse på det sociale område

24. Udvidelsen er en udfordring for Den Europæiske Union, ikke mindst på det sociale område. Unionen skal aktivt støtte den indsats, ansøgerlandene allerede har gjort for at tilpasse og omlægge deres sociale systemer, og skabe en proces, hvor omstilling og fremskridt følges ad. Ansøgerlandene står således ikke kun over for den væsentlige udfordring, som tilpasningen og omlægningen af deres systemer indebærer, men er ligeledes konfronteret med de fleste af de problemer, som EU's nuværende medlemsstater er i færd med at løse. Det er derfor nødvendigt, at der tages hensyn til udvidelseperspektivet på alle social- og arbejdsmarkedspolitikens områder.

Fremhævelse af globaliseringens sociale dimension

25. Globaliseringen af samhandelen og de finansielle forbindelser vil i kraft af øget konkurrence stille større krav til konkurrenceevnen, hvilket vil få konsekvenser for socialpolitikken (f.eks. indvirkningen på lønomkostningerne af de sociale bidrag). De multilaterale forhandlinger, hvor de økonomiske aspekter dominerer, får i stadig højere grad en social dimension (f.eks. debatter om grundlæggende sociale rettigheder og spørgsmål vedrørende fødevarerikkerhed). EU må organisere sig på en sådan måde, at det sikres, at der i internationale forhandlinger tages hensyn til de sociale aspekter.

4. De nærmere enkeltheder vedrørende udmøntningen

26. For at vi kan tage disse nye udfordringer op, bør dagsordenen tjene til at sikre, at der sker en uddybning og modernisering af den europæiske sociale model, og at der sker en forbedring af kvaliteten på alle social- og arbejdsmarkedspolitikens områder. Kvaliteten af uddannelserne, af arbejdet, af forholdet mellem ledelsen og arbejdstagerne samt kvaliteten af social- og arbejdsmarkedspolitikken som helhed udgør faktorer, der er af væsentlig betydning for EU's evne til at opfylde de mål, det har sat sig for så vidt angår konkurrenceevne og fuld beskæftigelse. Den konkrete udmøntning af denne indsats og de tiltag, der iværksættes på fællesskabsplan, skal under overholdelse af nærhedsprincippet, navnlig tage sigte på at nå fælles mål, idet der lægges størst mulig vægt på den sociale dialog.
27. Samtlige aktører, EU-institutionerne (Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen), medlemsstaterne, de regionale og lokale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, det civile samfund og virksomhederne har en rolle at spille.

28. Hvis den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden skal gennemføres, må den bygge på hele spektret af fællesskabsinstrumenter: den åbne koordinationsmetode, lovgivningen, den sociale dialog, strukturfondene, støtteprogrammerne, en integreret strategi for de forskellige politikker, analyse og forskning.
29. Dagsordenen afspejler en erkendelse af, at der fuldt ud skal tages hensyn til nærhedsprincippet og til de forskelle, der er mellem medlemsstaterne med hensyn til traditioner og vilkår på det sociale og beskæftigelsesmæssige område.
30. Dagsordenen skal også være dynamisk, således at den løbende kan tilpasses den økonomiske og social udvikling.
31. Styrkelse og modernisering af den europæiske model, så den svarer til de nye krav, indebærer, at man drager alle konsekvenser af vekselvirkningen mellem økonomisk vækst, beskæftigelse og social samhørighed ved fastlæggelsen af EU's politikker. Det er på dette grundlag, at de strategiske valg for disse politikker skal fastlægges.
32. Rådet (beskæftigelse og social- og arbejdsmarkedspolitik) foreslår under hensyn til de retningslinjer, der blev fastlagt af Det Europæiske Råd i Lissabon og Feira, og på baggrund af meddelelsen fra Kommissionen, at Det Europæiske Råd i Nice tilslutter sig:
 - nedenstående retningslinjer for social- og arbejdsmarkedspolitikken:
 - I. Flere og bedre jobs
 - II. Foregribning af ændringerne i beskæftigelsesvilkårene med henblik på at drage fuldt udbytte heraf gennem en ny ligevægt mellem fleksibilitet og sikkerhed
 - III. Bekæmpelse af alle former for udstødelse og forskelsbehandling for at fremme social integration
 - IV. Modernisering af social beskyttelse
 - V. Fremme af ligebehandling af mænd og kvinder
 - VI. Styrkelse af det sociale aspekt af udvidelsen og Den Europæiske Unions forbindelser udadtil.

- følgende led i gennemførelsen af disse mål:

Kommissionen opfordres til:

at fremsætte passende forslag og udøve sine gennemførelses- og kontrolbeføjelser i medfør af fællesskabsretten i overensstemmelse med den rolle, den er tillagt ved traktaten

i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Lissabon vedrørende den åbne koordinationsmetode at understøtte denne ved hjælp af passende initiativer, især gennem udformning af indikatorer i samarbejde med Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse.

Rådet

i sammensætningen beskæftigelse og social- og arbejdsmarkedspolitik har til opgave at iværksætte den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden under inddragelse af de øvrige rådssammensætninger

behandler, med henblik på vedtagelse, for hele den periode, som den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden vedrører, passende forslag, som fremsættes af Kommissionen, under inddragelse af Europa-Parlamentet efter de regler, der er fastsat i traktaten

fastlægger og ajourfører i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Lissabon vedrørende den åbne koordinationsmetode, retningslinjerne, passende eller fælles mål; fastlægger eventuelt kvantitative og kvalitative indikatorer og evalueringskriterier; pålægger Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse at støtte Rådets arbejde, idet de i særlig grad tager hensyn til bidragene fra arbejdsmarkedets parter samt ngo'ernes bidrag for så vidt angår social udstødelse; tilkendegiver sin tilfredshed med Europa-Parlamentets ønske om at blive medinddraget fuldt ud i gennemførelsen heraf og om at etablere passende kontakter.

Det henstilles til arbejdsmarkedets parter, at de:

fuldt ud udnytter de muligheder, der ligger i traktaten for så vidt angår overenskomstmæssige forbindelser og fælles aktioner og forud for det årlige forårsmøde i Det Europæiske Råd meddeler, hvilke fælles aktioner de har gennemført eller har planlagt at gennemføre;

i denne sammenhæng fremlægger et første fælles bidrag til Det Europæiske Råd i Stockholm i marts 2001.

Medlemsstaterne:

sikrer gennemførelse på nationalt plan af de retsakter, som Rådet har vedtaget;

omsætter i henhold til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Lissabon vedrørende den åbne koordinationsmetode disse retningslinjer, disse passende eller fælles mål til nationale, regionale og lokale politikker ved at fastsætte specifikke mål og ved at vedtage foranstaltninger, der tager hensyn til nationale, regionale og lokale forskelle.

- følgende retningslinjer for opfølgning og aktualisering:

Det henstilles til Kommissionen, at den:

i sin årlige sammenfattende rapport fremlægger de initiativer, som den har taget, og lægger vægt på bidragene fra alle de andre aktører i moderniseringen og forbedringen af den europæiske sociale model med henblik på at gennemføre det strategiske mål, der blev fastsat i Lissabon

i den forbindelse sikrer den opfølgning af og kontrol med gennemførelsen af den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden, som Det Europæiske Råd i Lissabon udbad sig, inden for rammerne af meddelelsen af 28. juni 2000 og nedenstående retningslinjer, og sikrer en midtvejsrevision af dagsordenen i 2003; med dette formål og med henblik på forårsmødet i Det Europæiske Råd forelægger en årlig resultattavle over de fremskridt, der er gjort i gennemførelsen af aktionerne

Rådet (beskæftigelse og social- og arbejdsmarkedspolitik):

- drøfter Kommissionens rapporter og resultattavle;
- bidrager i samordning med de andre berørte rådssammensætninger til forårsmødet i Det Europæiske Råd med henblik på at nå det strategiske mål, der blev fastsat i Lissabon. Der forventes et første bidrag til Det Europæiske Råd i Stockholm.

*
* *
*

I. **FLERE OG BEDRE JOBS**

Udsigten til tilvejebringelse af fuld beskæftigelse skal følges op af målrettede bestræbelser på at lette flest mulige personers deltagelse i arbejdsmarkedet, hvilket navnlig indebærer, at man skal styrke politikker, som sigter mod at fremme lige muligheder for mænd og kvinder på arbejdsmarkedet, skabe bedre muligheder for at forene arbejds- og familieliv, gøre det lettere at opretholde beskæftigelsen for ældre arbejdstagere, bekæmpe langtidsarbejdsledigheden og gennem en mobilisering af alle aktører, navnlig aktørerne i den sociale og solidariske økonomi, åbne mulighed for, at de mest sårbare kan integreres i arbejdsmarkedet. Valget af en videnbaseret økonomi forudsætter, at der investeres i menneskelige ressourcer for at fremme arbejdstagernes kvalifikationer og mobilitet. Sideløbende hermed er det vigtigt at fremme kvaliteten af beskæftigelsen, og at udvikle strategier for livslang uddannelse og erhvervsuddannelse, som faktisk er til gavn for det størst mulige antal personer.

- a) Forøgelse af erhvervsfrekvensen ved at intensivere politikker, som skal skabe bedre mulighed for at forene familie- og arbejdsliv for både mænd og kvinder og fremme adgangen til eller opretholdelse af beskæftigelse for bestemte persongrupper (især langtidsledige, handicappede arbejdstagere, ældre arbejdstagere og minoriteter): den sammenlignende analyse, som Kommissionen skal foretage inden 2002 om strukturelle faktorer, der kan opmuntre til indtræden på arbejdsmarkedet, og fastlæggelse af retningslinjer for beskæftigelsen, navnlig ved at fastsætte et nyt resultatvurderingskriterium vedrørende forbedringen af strukturerne for børnepasning.
- b) Styrkelse og videreførelse af den samordnede strategi for beskæftigelsen med udgangspunkt i Beskæftigelsesudvalgets arbejde. Iværksættelse i 2002 af en revision og evaluering af denne strategis gennemslagskraft med henblik på at afklare den videre udvikling af strategien.

- c) I den forbindelse større hensyn til målene for bedre jobs og til strategiens betydning for væksten som et vigtigt element i bestræbelserne på at gøre det attraktivt at arbejde. En meddelelse fra Kommissionen i 2001 vil omhandle beskæftigelsespolitikens bidrag til kvaliteten i beskæftigelsen i alle dens aspekter (herunder arbejdsvilkår, sundhed og sikkerhed, lønforhold, ligestilling mellem kønnene, ligevægt mellem fleksibilitet og sikkerhed, sociale relationer). Beskæftigelsesudvalget vil på denne baggrund aflægge rapport om spørgsmålet i slutningen af 2001, så der kan blive fastlagt indikatorer, der gør det muligt at sikre opfølgingen heraf.
- d) Bekæmpelse af langtidsarbejdsløsheden ved at udvikle aktive strategier til forebyggelse og reintegration på grundlag af en tidlig indkredsning af de individuelle behov og en forbedring af beskæftigelsesegnetheden.
- e) Støtte af beskæftigelsesstrategiens lokale og regionale dimension inden for denne ramme. Den regionale dimension vil kræve en strategisk fremgangsmåde på alle niveauer og på europæisk niveau og vil eventuelt kræve forskellige og målrettede politikker for forskellige regioner med henblik på at indfri de mål, der blev fastlagt i Lissabon, og at opnå en styrkelse af den regionale samhørighed.
- f) Forbedring af den faktiske adgang til grunduddannelse og livslang uddannelse, herunder især inden for ny teknologi med henblik på at undgå et mangelfuldt kvalifikationsniveau. Strategierne på dette område bør afspejle, at det offentlige, arbejdsmarkedets parter og den enkelte er fælles om ansvaret med passende medvirken fra det civile samfund. Arbejdsmarkedets parter opfordres til at forhandle sig frem til foranstaltninger, der skal forbedre uddannelsen efter endt skolegang og erhvervsuddannelsen med henblik på at øge tilpasningsevnen. De opfordres ligeledes til sammen med regeringerne til inden udgangen af 2001 at meddele Rådet (beskæftigelse og social- og arbejdsmarkedspolitik), hvilke foranstaltninger der er truffet på europæisk eller nationalt plan som led i de nationale handlingsplaner for beskæftigelsen. Der vil blive holdt en konference om dette emne i 2002 for de berørte aktører. Der vil blive indført en pris for pionervirksomheder.
- g) Fremme af fastlæggelsen og formidlingen af god praksis vedrørende informationssamfundets beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter i tæt samarbejde med Gruppen på Højt Niveau vedrørende dette spørgsmål og yderligere udvikling af aspektet "de menneskelige ressourcer" af eEurope-planen.
- h) Lettelse af de europæiske borgeres mobilitet
- udvikling af et videnbaseret Europa ved at fjerne hindringer for mobiliteten for undervisere, forskere, studerende, lærere og personer under uddannelse, især inden for rammerne af den handlingsplan for mobilitet og den henstilling, som Rådet har vedtaget;
 - fremme af anerkendelse på europæisk plan af kompetencer og færdigheder, der er erhvervet i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktatens bestemmelser;
 - fremme af den frie bevægelighed for personer: tilpasning inden 2003 af indholdet af direktiverne om opholdsret, initiativer til at forbedre reglerne om arbejdstagernes frie bevægelighed;

- modernisering i dagsordenens gennemførelsesperiode af de regler, der sikrer opretholdelsen af vandrende arbejdstageres ret til social sikring; forbedring af anvendelsen af lovgivningen på området, især gennem fremme af anvendelse af de nye informations- og kommunikationsteknologier;
 - styrkelse inden udgangen af 2002 af reglerne for bevarelse af rettighederne til tillægspension for arbejdstagere, som rejser inden for Den Europæiske Union.
- i) Overvejelser vedrørende forbindelserne mellem migrationsstrømmene og beskæftigelsespolitikken i den periode, hvor den sociale- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden gennemføres.
- j) Opfordring til Kommissionen om inden for rammerne af de beføjelser, som traktaten tillægger den på området, at fortsætte sin gennemgang af forholdet mellem socialpolitikken og konkurrencepolitikken og samtidig bibeholde de relevante kontakter til medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter.

II – FOREGRIBNING AF ÆNDRINGERNE I ARBEJDSMILJØET MED HENBLIK PÅ AT DRAGE FULDT UDNYTTE HERAF GENNEM EN NY LIGEVÆGT MELLEML FLEKSIBILITET OG SIKKERHED

De dybtgående forandringer i økonomien og arbejdet, som især skyldes fremkomsten af den videnbaserede økonomi og globaliseringen, tager fart og berører alle medlemsstaterne. De kræver nye fælles løsninger, som tager hensyn til lønmodtagernes forventninger. Den sociale dialog og medbestemmelse skal skabe betingelser for, at lønmodtagerne kan deltage i forandringerne, ved at man foregriber udviklingen i virksomhederne, de forskellige sektorer i industrien og i de relevante geografiske områder. Bestræbelserne på at fastlægge fælles innovative rammer, som er tilpasset de nye former for beskæftigelse, skal gøre det muligt at fremme den enkelte lønmodtagers mobilitet og accept af mere og mere forskelligartede arbejdssituationer, ved at der skabes overgange mellem disse situationer eller successive jobs. De foranstaltninger, der skal træffes for at ledsage disse forandringer, skal bygge på en afbalanceret anvendelse af de forskellige eksisterende fællesskabsinstrumenter, herunder navnlig den åbne koordinationsmetode og give arbejdsmarkedets parter vide rammer for initiativer.

- a) Styrkelse af arbejdstagernes inddragelse i forvaltningen af forandringerne på arbejdsmarkedet ved inden 2002 at forbedre fællesskabsrammen vedrørende arbejdstagernes ret til at blive informeret og hørt og få medindflydelse (revision af direktivet om europæiske samarbejdsudvalg, fortsat behandling af direktiverne om information og høring og om den sociale dimension af det europæiske selskab)
- b) Bl.a. på grundlag af en meddelelse fra Kommissionen udvikles i 2002 fællesskabsstrategien for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen
- de eksisterende normer kodificeres, tilpasses og eventuelt forenkles
 - nye risici som f.eks. stress på arbejdspladsen imødegås gennem normative initiativer og udveksling af erfaringer om den bedste praksis
 - anvendelsen af lovgivningen i små og mellemstore virksomheder fremmes under hensyn til de særlige problemer, de må kæmpe med, navnlig gennem et særligt program

- udvekslingen fra og med 2001 af den bedste praksis og samarbejdet mellem arbejds-tilsynstjenesterne udvikles for bedre at opfylde de fælles væsentlige krav.
- c) Hensyntagen til ændringer i arbejdsmiljøet og arbejdsforholdene i forbindelse med de europæiske økonomiers voksende indbyrdes afhængighed ved:
- på fællesskabsplan i løbet af den periode, hvor den europæiske social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden gennemføres, at indføre udveksling af innovative erfaringer med arbejdsforhold, som forener sikkerhed for arbejdstagerne og fleksibilitet for virksomhederne og høre arbejdsmarkedets parter om alle relevante aspekter af moderniseringen og forbedringen af arbejdsforholdene;
 - fra 2001 i overensstemmelse med forslagene fra arbejdsmarkedets parter at oprette et "europæisk overvågningscenter for forandringer" under instituttet i Dublin;
 - at behandle direktivet om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens konkurs med henblik på vedtagelse inden 2003; som besluttet af Kommissionen foretage en evaluering af de eksisterende direktiver om garantier for arbejdstagerne i forbindelse med kollektive afskedigelser og om beskyttelse af arbejdsforholdet ved ændring af arbejdsgiver og om nødvendigt tilpasse disse direktiver;
 - at opfordre arbejdsmarkedets parter til:
 - at fortsætte dialogen om de problemer, der er forbundet med arbejdets tilrettelæggelse og de nye beskæftigelsesformer,
 - at iværksætte diskussioner, som kan føre til forhandlinger om virksomhedernes og arbejdstagerens fælles ansvar for så vidt angår arbejdstagerens beskæftigelsesegnethed og tilpasningsevne, navnlig set ud fra en mobilitetssynsvinkel
 - at drøfte spørgsmålene vedrørende databeskyttelse.
- d) Støtte af initiativer i tilknytning til virksomhedernes sociale ansvar og styring af forandringerne gennem en meddelelse fra Kommissionen.
- e) Forbedring af den makroøkonomiske dialog, som fastsat af Det Europæiske Råd i Köln, således at den fuldt ud bidrager til det positive og dynamiske samspil mellem de politikker, der føres på henholdsvis det økonomiske, det sociale og det beskæftigelsesmæssige område. Fremme af udvekslinger af oplysninger mellem fællesskabsinstitutionerne og arbejdsmarkedets parter om den igangværende udvikling med hensyn til løndannelse og aflønningens sammensætning.
- f) Tilrettelæggelse inden 2004 af en drøftelse om individuel afskedigelse, under hensyntagen til de sociale sikringsydelse og de nationale karakteristika på arbejdsmarkedet.
- g) I 2001 supplerung af EF-lovgivningen om arbejdstid ved at færdiggøre bestemmelserne vedrørende vejtransportsektoren. Teksten om harmonisering af de sociale bestemmelser inden for sø- og lufttransport fremmes.

III – BEKÆMPELSE AF ALLE FORMER FOR U DSTØDELSE OG FORSKELSBEHANDLING FOR AT FREMME SOCIAL INTEGRATION

Tilbagevenden til vedvarende økonomisk vækst og udsigten til fuld beskæftigelse betyder ikke, at der spontant bliver mindre fattigdom og udstødelse i Den Europæiske Union. Det gør det derimod endnu mere uacceptabelt, at disse fænomener fortsat eksisterer. Det Europæiske Råd i Lissabon understregede nødvendigheden af at gøre en markant indsats for at få udryddet fattigdommen. Denne vilje, som der er givet udtryk for på højeste niveau i hver af staterne, skal omsættes til praksis ved, at alle de lokale aktører, herunder navnlig ngo'er og den sociale sektor, mobiliseres, og den skal ledsages af foranstaltninger til sikring af ligebehandling af alle statsborgere i tredjelande, som har lovlig bopæl på EU's område.

- a) Inden juni 2001 og i henhold til den åbne koordinationsmetode, som blev fastlagt af Det Europæiske Råd i Lissabon, iværksættes en national handlingsplan for en periode på 2 år til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse på grundlag af mål, der er vedtaget i fællesskab. Denne plan fastlægger de fremskridt, som de nationale politikker tager sigte på, samt nævner de indikatorer, der er anvendt til at vurdere resultaterne af de trufne foranstaltninger. Fra 2001 skal man på grundlag af de indikatorer, som medlemsstaterne har indskrevet i deres nationale handlingsplaner, arbejde på at skabe sammenhæng mellem disse indikatorer og fastlægge indikatorer, der er opnået almindelig enighed om.
- b) De muligheder, som den nye informations- og kommunikationsteknologi tilbyder, udnyttes for at nedbringe den sociale udstødelse ved at fremme adgang for alle til videnssamfundet; med henblik herpå iværksættes Kommissionens handlingsplan *eEurope 2002*, der blev godkendt af Det Europæiske Råd i Feira.
- c) Det skal sikres, at der efter de første nationale handlingsplaner følges op på henstillingen fra 1992 om de minimumsgarantier for midler, der skal sikres gennem ordningerne for social beskyttelse, ligesom eventuelle initiativer til at ledsage de fremskridt, der gøres på dette område, skal undersøges.
- d) Medlemsstaternes indsats inden for bypolitik skal støttes gennem erfaringsudveksling, således at social og rumlig opdeling kan bekæmpes.
- e) Den Europæiske Socialfonds betydning skal evalueres, herunder fællesskabsinitiativet Equal, for så vidt angår fremme af social inddragelse.
- f) Det skal sikres, at Fællesskabets lovgivning om bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering gennemføres effektivt. Der udvikles udveksling af erfaringer og af bedste praksis for at styrke disse politikker.
- g) Der skal i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors iværksættes en mere effektiv integrationspolitik, der omfatter alle statsborgere i tredjelande, der har lovlig bopæl på EU's område, med det formål at tilbyde dem rettigheder og pligter, der svarer til EU-borgernes. Der udvikles udveksling af erfaringer med de integrationspolitikker, der føres på nationalt plan.
- h) Alle foranstaltninger til sikring af en bedre integration af handicappede på alle områder af det sociale liv skal udvikles, ikke mindst i forbindelse med Det Europæiske Handicapår 2003.

- i) Der skal skabes de rette betingelser for et effektivt partnerskab med arbejdsmarkedets parter, ngo'er, lokale forvaltninger og organisationer, der administrerer sociale tjenester. Virksomhederne skal inddrages i dette partnerskab for at styrke deres sociale ansvarlighed.

IV – DEN SOCIALE BESKYTTELSE SKAL MODERNISERES

Ordningerne for social beskyttelse, som er en væsentlig bestanddel i den europæiske sociale model, samtidig med at de forbliver under hver af medlemsstaternes ansvar, står over for fælles udfordringer. Samarbejdet mellem staterne må styrkes, så man mest effektivt kan tage udfordringerne op, navnlig gennem Udvalget for Social Beskyttelse. Moderniseringen af de sociale beskyttelsesordninger skal understøtte solidaritetskravene; dette er udfordringen i forbindelse med de foranstaltninger, der skal træffes både med hensyn til pension og sundhed og for at nå frem til en aktiv social stat, der energisk tilskynder til deltagelse på arbejdsmarkedet.

- a) Samarbejdet og udvekslingerne mellem staterne om strategier, som kan garantere sikre og bæredygtige pensioner for fremtiden, skal fortsættes: medlemsstaterne indsender nationale bidrag med henblik på Det Europæiske Råd i Stockholm (marts 2001), Rådet (beskæftigelse og social- og arbejdsmarkedspolitik) vil sende en undersøgelse herom til Det Europæiske Råd i Göteborg (juni 2001), som vil udstikke de følgende etaper.
- b) På baggrund af de politikker, som hver af medlemsstaterne har ført, analyseres de tilpasninger, der er foretaget i de sociale beskyttelsesordninger, samt de fremskridt, der skal gøres for at gøre det mere fordelagtigt at arbejde og at fremme en sikker indkomst (2002) samt sikre en bedre sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv.
- c) Der skal inden 2003 afsluttes en overvejelse af, hvordan man under overholdelse af solidaritetskravene kan sikre bæredygtig sundhedspleje af høj kvalitet under hensyn til virkningen af befolkningens aldring (længerevarende behandlingsforløb): rapport fra Rådet (beskæftigelse og social- og arbejdsmarkedspolitik) i forbindelse med Rådet (sundhed).
- d) På grundlag af analyser, der er foretaget på Kommissionens vegne, undersøges udviklingen af situationen med hensyn til adgang på tværs af grænserne til behandling og sundhedsprodukter af høj kvalitet.
- e) Man skal i dagsordenens gennemførelsesperiode sikre opfølgning og evaluering af det udbyggede samarbejde med hensyn til social beskyttelse samt overveje og udvikle relevante indikatorer på dette område.

V – FREMME AF LIGEBEHANDLING AF MÆND OG KVINDER

Fremme af ligestilling mellem kønnene gennemføres gennem hele den sociale dagsorden og suppleres med en række specifikke foranstaltninger vedrørende både kvinders adgang til beslutningsprocessen og styrkelse af retten til ligebehandling samt med hensyn til sammenhængen mellem arbejdsliv og familieliv.

- a) Begrebet ligebehandling af mænd og kvinder indarbejdes på alle relevante områder, navnlig de områder, der henhører under den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden, i udformning, opfølgning og evaluering af politikker, idet der indføres hensigtsmæssige mekanismer og instrumenter, som f.eks. evalueringer af virkningerne efter område, opfølgningssinstrumenter og kriterier for evaluering af resultatet.
- b) Kvinders adgang til deltagelse i beslutningsprocessen udvikles, idet der i hver enkelt medlemsstat fastsættes passende mål eller mål for fremskridtene samt frister herfor i den offentlige og den økonomiske og sociale sektor.
- c) Kommissionens meddelelse om en fællesskabsstrategi for ligebehandling af mænd og kvinder (2001-2005) iværksættes, de foreslåede ændringer til direktivet fra 1976 om ligebehandling behandles med henblik på vedtagelse, og retten til ligebehandling styrkes ved, at der inden 2003 vedtages et direktiv baseret på artikel 13 i EF-traktaten til fremme af ligebehandling af mænd og kvinder på andre områder end beskæftigelse og erhvervsaktivitet.
- d) Kendskabet skal udvikles, udnyttelsen af midler, og udvekslingen af erfaringer skal ske i fællesskab, især ved oprettelse af et europæisk institut for ligebehandling af mænd og kvinder og et ekspertnet. Projektvurderingen skal være foretaget i 2001.
- e) Initiativerne og foranstaltningerne til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdspladsen udvides og styrkes, især med hensyn til løn. Det eksisterende initiativ for kvindelige iværksættere udbygges.
- f) Der sikres en bedre sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv, især ved at fremme en pasning af høj kvalitet af børn og afhængige personer.

VI – UDBYGNING AF DET SOCIALE ASPEKT AF UDVIDELSEN OG DEN EUROPÆISKE UNIONS FORBINDELSER UDADTIL

Udvidelsen og forbindelserne udadtil er på flere måder en udfordring og en lejlighed til at gøre en EF-indsats på det sociale område. Det er nødvendigt at fremme udvekslingen af erfaringer og strategier med ansøgerlandene, især for sammen mere effektivt at give sig i kast med udfordringer som fuld beskæftigelse og bekæmpelse af social udstødelse samt fremme en integreret økonomisk og social dagsorden, der svarer til den europæiske strategi, i de internationale organer.

- a) Udvidelsen forberedes med henblik på at fremme det økonomiske og sociale fremskridt i den udvidede Union:
- i forbindelse med arbejdsmarkedets parter tilrettelægges regelmæssigt udvekslinger af synspunkter om alle de sociale aspekter ved udvidelsen
 - det skal gøres lettere for ansøgerlandene at overtage den europæiske beskæftigelsesstrategi, gennemførelsen af målsætningen for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse samt tættere samarbejde om social beskyttelse
 - dialogen mellem arbejdsmarkedets parter skal spille en større rolle i denne kontekst.
 - der skal bidrages til udviklingen af de relevante ngo'er i ansøgerlandene.
- b) Der skal udvikles en samordnet holdning til de internationale sociale spørgsmål inden for rammerne af de multilaterale institutioner (De Forenede Nationer, Verdenssundhedsorganisationen, Europarådet, Den Internationale Arbejdsorganisation og i givet fald i WTO og OECD)
- c) Den sociale dimension i samarbejdspolitikken skal udbygges, især bekæmpelsen af fattigdom, udviklingen af sundhedsvæsenet og uddannelsessystemet samt hensynet til ligestilling mellem mænd og kvinder (navnlig som led i Euro-Middelhavs-processen).

**ERKLÆRING OM
TJENESTEYDELSER AF ALMINDELIG ØKONOMISK INTERESSE**

Af den offentlige debat i Rådet (det indre marked, forbrugerpolitik og turisme) den 28. september 2000 og medlemsstaternes skriftlige bidrag kan udledes følgende:

Traktatens artikel 16 omhandler den rolle, som tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse spiller med henblik på at fremme social og territorial samhørighed. Med forbehold af artikel 73, 86 og 87 tildeler denne artikel ligeledes tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse en fremtrædende plads i de fælles værdinormer, som er grundlaget for den europæiske sociale model.

I marts 2000 vedtog Det Europæiske Råd i Lissabon en overordnet økonomisk og social strategi for Den Europæiske Union for at sikre, at denne finder sin rette plads i den nye økonomiske tidsalder, der er kendetegnet ved en stadig hurtigere udvikling af informationsteknologi, uden at opgave den europæiske sociale model. I vore konkurrenceåbne økonomier spiller tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse en enestående rolle til sikring af den europæiske økonomis globale konkurrenceevne med dens attraktive infrastrukturkvaliteter, arbejdstagernes høje uddannelsesniveau, forbedring og udvikling af net på hele EU's område, idet de igangværende ændringer bør ske under opretholdelse af den sociale og territoriale samhørighed.

I denne forbindelse er Kommissionens nye reviderede meddelelse om tjenesteydelser af almindelig interesse blevet meget positivt modtaget, navnlig på grund af følgende punkter:

- tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse bør ikke defineres en gang for alle, men tage hensyn til den hurtige udvikling i vort økonomiske, videnskabelige og teknologiske miljø
- tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse bidrager til den europæiske konkurrenceevne i kraft af veldefinerede mål: beskyttelse af forbrugerinteresse, forbrugersikkerhed, social samhørighed og fysisk planlægning, bæredygtig udvikling
- vigtigheden af principperne om neutralitet og frihed samt proportionalitetsprincippet bekræftes. Disse principper sikrer, at medlemsstaterne frit kan fastlægge opgaver og forvaltningsregler for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, idet det er Kommissionens ansvar at påse, at det indre markeds regler og konkurrencereglerne bliver overholdt
- udførelsen af opgaver i forbindelse med tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse skal leve op til de legitime forventninger hos forbrugerne og borgerne, der ønsker overkommelige priser i et gennemsigtigt prissystem og lige adgang til de tjenesteydelser af høj kvalitet, som er absolut nødvendige for deres økonomiske, stedlige og sociale integration.

Desuden blev der givet udtryk for følgende ønsker:

- Det indre markeds regler og konkurrencereglerne bør gennemføres på en sådan måde, at opgaver i forbindelse med tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse kan udføres under forhold, som gør dem juridisk sikre og økonomisk levedygtige, og opretholder bl.a. princippet om ligebehandling og om kvaliteten og kontinuiteten af disse tjenester. Derfor bør forbindelsen mellem finansieringsformerne for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse og anvendelsen af reglerne om statsstøtte præciseres nærmere. Navnlig må det erkendes, at der skal være overensstemmelse mellem den støtte, der skal udligne ekstraudgifterne ved udførelsen af opgaver af almindelig økonomisk i overensstemmelse med artikel 86, stk. 2.
- Tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse bidrager til den økonomiske vækst og den sociale velfærd, hvilket fuldt ud berettiger en regelmæssig evaluering af den måde, opgaverne udføres på, navnlig for så vidt angår tjenesteydelsernes kvalitet, adgangen til disse, samt deres sikkerhed og pris, rimelighed og gennemskuelighed . Denne evaluering kan udføres inden for rammerne af Cardiff-processen på grundlag af bidrag fra medlemsstaterne og rapporter fra Kommissionen, udveksling om god praksis eller "the peer system". Borgerne og forbrugerne kan også høres via forummet "Det indre marked i borgernes og SMV'ernes tjeneste".
- Drøftelserne har vist, at der er behov for indgående overvejelser om disse spørgsmål, som falder ind under traktatens artikel 16, ifølge hvilken "Fællesskabet og medlemsstaterne inden for deres respektive kompetenceområde og inden for rammerne af denne traktats anvendelsesområde" sørger for, "at sådanne tjenester ydes på grundlag af principper og vilkår, der gør det muligt for dem at opfylde deres opgaver".

**RÅDETS RESOLUTION
OM FORSIGTIGHEDSPRINCIPPET**

Rådet,

- A. som tager i betragtning, at det i EF-traktatens principper slås fast, at Fællesskabets indsats skal sigte mod et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed, forbrugerne og miljøet, samt at disse mål skal integreres i Den Europæiske Unions politikker og aktioner;
- B. som tager i betragtning, at det i traktatens artikel 174, stk. 2, anerkendes, at forsigtighedsprincippet indgår blandt de principper, som der skal tages hensyn til i Fællesskabets politik på miljøområdet; dette princip finder ligeledes anvendelse hvad angår menneskers sundhed samt dyre- og plantesundhed;
- C. som tager i betragtning, at det vil kunne være hensigtsmæssigt til sin tid og i de relevante fora at undersøge, om det er nødvendigt og muligt i overensstemmelse med De Europæiske Fællesskabers Domstols retspraksis også at indarbejde forsigtighedsprincippet formelt i andre af traktatens bestemmelser navnlig i forbindelse med sundhed og forbruger beskyttelse;
- D. som minder om, at anerkendelsen af forsigtighedsprincippet skal ses i sammenhæng med bæredygtig udvikling;
- E. som minder om, at dette princip er indeholdt i forskellige internationale tekster, navnlig i Rioerklæringen fra 1992, i konventionen om klimaændringer fra 1992, i konventionen om den biologiske mangfoldighed fra 1992, i protokollen om biosikkerhed fra 2000 samt i flere konventioner om beskyttelse af havmiljøet;
- F. som understreger betydningen af de drøftelser, der er i gang inden for rammerne af Codex Alimentarius;
- G. som tager i betragtning, at forsigtighedsprincippet ikke bør anvendes til at træffe foranstaltninger til skjult begrænsning af samhandelen;
- H. som tager de generelle målsætninger i præamblen til aftalen om oprettelse af WTO i betragtning, navnlig dem, der vedrører bæredygtig udvikling og beskyttelse og bevarelse af miljøet; som henviser til de generelle undtagelser, der er fastlagt i artikel XX i GATT og i artikel XIV i GATS, og som tager i betragtning, at der i artikel 5, stk. 7, i aftalen om anvendelsen af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger (SPS) fastsættes forskrifter for den fremgangsmåde, som skal følges i tilfælde af risiko og utilstrækkeligt videnskabeligt belæg; som i øvrigt henviser til aftalen om tekniske handelshindringer, der åbner mulighed for at tage hensyn til sådanne risici for menneskers sundhed og sikkerhed, plante- og dyrelivet og for miljøet, som manglende anvendelse af foranstaltninger vil kunne medføre;

- I. som tager i betragtning, at Den Europæiske Union lægger stor vægt på bistand til udviklingslandene, så de kan deltage i SPS-aftalen og aftalen om tekniske handelshindringer, i betragtning af de særlige vanskeligheder, disse lande har i denne forbindelse;
- J. som minder om henstillingerne fra WTO-panelerne, navnlig appelinstanten i hormonsagen, vedrørende WTO-medlemmernes ret til at fastlægge deres eget passende sundhedsbeskyttelsesniveau, der kan være højere end det, der følger af de nuværende standarder, direktiver og henstillinger, samt til at tage hensyn til eksperterets mindretalsudtalelser;
- K. som er opmærksom på, at de offentlige myndigheder har ansvaret for at sikre et højt beskyttelsesniveau for sundheden og miljøet, og at de bør reagere på offentlighedens øgede bekymringer over de risici, som den potentielt kan blive udsat for;

- 1. ser positivt på Kommissionens initiativ om at forelægge en meddelelse om forsigtighedsprincippet, hvis store linjer det erklærer sig enig i;
- 2. mener, at forsigtighedsprincippet finder anvendelse på Fællesskabets og medlemsstaternes politikker og aktioner, og at det vedrører de offentlige myndigheders indsats, både i EU-institutionerne og i medlemsstaterne, samt at disse offentlige myndigheder bør bestræbe sig på at få dette princip anerkendt fuldt ud i de relevante internationale fora;
- 3. konstaterer, at forsigtighedsprincippet gradvist vinder indpas som folkeretligt princip med hensyn til sundheds- og miljøbeskyttelse;
- 4. mener, at WTO's regler a priori giver mulighed for at tage hensyn til forsigtighedsprincippet;
- 5. mener, at Fællesskabet og medlemsstaterne i henhold til folkeretten har ret til at indføre det beskyttelsesniveau, som efter deres vurdering er passende i forbindelse med risikostyring, og at de således for at nå dette mål kan træffe passende foranstaltninger i henhold til forsigtighedsprincippet, samt at det ikke altid er muligt på forhånd at fastlægge det passende beskyttelsesniveau for alle situationer;
- 6. finder det nødvendigt at fastlægge retningslinjer for brugen af forsigtighedsprincippet for at få klarhed over vilkårene for dets anvendelse;

7. mener, at forsigtighedsprincippet bør anvendes, når muligheden for skadelige virkninger for sundheden eller miljøet er blevet påvist, og når en foreløbig videnskabelig vurdering af risikoen på grundlag af de oplysninger, der står til rådighed, ikke giver mulighed for at drage sikre konklusioner om risikoniveauet;
 8. mener, at en videnskabelig vurdering af risikoen bør følge en logisk fremgangsmåde, hvorved det tilstræbes at identificere faren, at beskrive den, at vurdere eksponeringen samt at beskrive risikoen, i overensstemmelse med allerede eksisterende procedurer, som er anerkendt på fællesskabsniveau og internationalt niveau, og mener, at det på grund af utilstrækkelige oplysninger og farens art eller akutte karakter ikke altid er muligt at gennemføre disse etaper systematisk;
 9. mener, at de offentlige myndigheder for at foretage en risikovurdering bør etablere en passende forskningsramme ved bl.a. at støtte sig til videnskabelige udvalg og til relevante videnskabelige drøftelser, der føres på nationalt og internationalt niveau, og at de har ansvaret for iværksættelsen af den risikovurdering, der skal foretages tværfagligt, kontradiktorisk, uafhængigt og gennemsigtigt;
 10. mener, at risikovurderingen ligeledes bør lade det fremgå, hvis der er mindretalssynspunkter. Sådanne synspunkter bør kunne komme til udtryk, og de berørte aktører bør have kendskab til dem, navnlig i det omfang de anskueliggør den manglende videnskabelige sikkerhed;
 11. bekræfter, at de ansvarlige for den videnskabelig vurdering og de ansvarlige for risikostyringen bør være adskilt for så vidt angår deres funktioner, samtidig med at det anerkendes, at der er behov for at udvikle en konstant dialog mellem dem;
 12. mener, at foranstaltningerne med henblik på risikostyring skal træffes af de ansvarlige offentlige myndigheder på grundlag af en politisk vurdering af det ønskede beskyttelsesniveau;
 13. mener, at samtlige foranstaltninger, der gør det muligt at nå det ønskede beskyttelsesniveau, bør overvejes i forbindelse med valget af de foranstaltninger, der skal træffes med henblik på risikostyring;
-
14. mener, at der under alle etaper bør være åbenhed, navnlig under risikovurderingen og risikostyringen, herunder under opfølgningen af de foranstaltninger, som der er truffet beslutning om;
 15. mener, at civilsamfundet bør inddrages, og at der bør lægges særlig vægt på at høre alle interesserede parter på et så tidligt stadium som muligt;
 16. mener, at der bør sikres en passende formidling vedrørende de videnskabelig udtalelser og foranstaltningerne til risikostyring;
-

17. finder, at de trufne foranstaltninger bør overholde proportionalitetsprincippet under hensyntagen til risici på kort og lang sigt og med henblik på det ønskede høje beskyttelsesniveau;
18. finder, at foranstaltningerne ikke bør føre til vilkårlig eller uberettiget diskrimination for så vidt angår gennemførelsen; når der findes flere muligheder for at nå samme beskyttelsesniveau for sundheden eller miljøet, bør der træffes sådanne foranstaltninger, som er mindst restriktive for handelen;
19. finder, at foranstaltningerne bør stemme overens med de foranstaltninger, som tidligere er blevet truffet i lignende situationer, eller bygge på lignende fremgangsmåder under hensyn til den seneste videnskabelige udvikling og udviklingen med hensyn til det ønskede beskyttelsesniveau;
20. understreger, at en forudsætning for de vedtagne foranstaltninger er, at der er foretaget en undersøgelse af fordele og omkostninger ved aktionen eller ved ikke at iværksætte en aktion. I denne undersøgelse bør der tages hensyn til sociale og miljømæssige omkostninger samt til, i hvilket omfang befolkningen vil kunne acceptere de forskellige valgmuligheder, og den bør, når det er muligt, omfatte en økonomisk analyse, idet de krav, der gælder med hensyn til beskyttelse af folkesundheden, herunder miljøets indvirkning på folkesundheden, må komme i første række;
21. mener, at afgørelser, der træffes i henhold til forsigtighedsprincippet, skal tages op til fornyet overvejelse på baggrund af udviklingen af den videnskabelige viden. Med henblik herpå skal opfølgningen af disse afgørelses virkninger sikres, og der bør foretages supplerende undersøgelser med henblik på at reducere usikkerhedsniveauet;
22. mener, at de kompetente myndigheder ved fastlæggelsen af foranstaltninger, der træffes i henhold til forsigtighedsprincippet, og i forbindelse med opfølgningen heraf har mulighed for i det enkelte tilfælde på grundlag af klare regler, som er fastlagt på passende niveau, at bestemme, hvem det på hviler at tilvejebringe de nødvendige videnskabelige elementer med henblik på en mere fuld stændig risikovurdering.

Dette kan være forskelligt alt efter tilfældet, men formålet skal være at finde en tilfredsstillende ligevægt mellem de offentlige myndigheder, de videnskabelige organer og virksomhederne, særlig under hensyn til de forpligtelser, der påhviler virksomhederne på grund af deres aktiviteter.

23. forpligter sig til at gennemføre principperne i denne resolution;
24. opfordrer Kommissionen til
 - konsekvent at følge sine retningslinjer for vilkårene for anvendelse af forsigtighedsprincippet under hensyntagen til særlige forhold i de forskellige sektorer, hvor de kan tænkes at blive gennemført;
 - hver gang det er nødvendigt at integrere forsigtighedsprincippet ved udarbejdelsen af sine forslag til retsakter og i alle sine initiativer;

25. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til

- at lægge særlig vægt på at udvikle den videnskabelige ekspertise og på den nødvendige institutionelle koordinering;
- at sikre, at forsigtighedsprincippet i fuldt omfang bliver anerkendt i de internationale fora, der er relevante i forbindelse med sundhed, miljø og international handel, navnlig på grundlag af principperne i denne resolution, at arbejde for dette mål og sikre, at der tages mest muligt hensyn hertil, især i WTO, idet der bidrages til at præcisere det;
- at sikre, at offentligheden og de forskellige aktører i så høj grad som muligt får oplysninger om situationen med hensyn til den videnskabelige viden, det, der står på spil, samt de risici, som offentligheden og miljøet er udsat for;
- at arbejde aktivt for at få en aftale i stand med internationale partnere om et fælles grundlag for princippet anvendelse;
- at sikre, at denne resolution vinder så stor udbredelse som muligt.

Erklæring om de særlige forhold, der kendetegner sporten i Europa og dens sociale funktioner, og som der skal tages hensyn til ved gennemførelsen af de fælles politikker

1. Det Europæiske Råd har noteret sig den rapport om sporten, som Europa-Kommissionen forelagde Det Europæiske Råd i Helsingfors i december 1999 med henblik på at beskytte de nuværende strukturer inden for sporten og bevare sportens sociale funktion inden for Den Europæiske Union. Sportsorganisationerne og medlemsstaterne har hovedansvaret for forhold, der vedrører sportens verden. Selv om Fællesskabet ikke har direkte kompetence på dette område, skal det i henhold til traktatens forskellige bestemmelser tage hensyn til sportens sociale, uddannelsesmæssige og kulturelle funktioner, der udgør dens særlige kendetegn, for at respektere og fremme den etik og den solidaritet, der er nødvendig for at bevare sportens sociale rolle.
2. Det Europæiske Råd ønsker navnlig at bevare den samhørighed og solidaritet, der forener sportslig udøvelse på alle niveauer, fair konkurrence, moralske og materielle interesser samt sportsfolkene, især de mindreårige sportsudøvere, fysiske integritet.

Amatørsport og sport for alle

3. Sport er en menneskelig aktivitet, der bygger på væsentlige sociale, uddannelsesmæssige og kulturelle værdier. Det er en faktor for integration, deltagelse i samfundslivet, tolerance, accept af forskelle og respekt for regler.
4. Sportslig aktivitet bør være tilgængelig for alle i respekt for den enkeltes ønsker og evner og med en mangfoldighed af konkurrence- eller fritidsprægede aktiviteter, hvad enten disse er organiserede eller individuelle.
5. Udøvelse af fysisk og sportslig aktivitet er for fysisk eller mentalt handicappede et privilegeret middel til individuel udfoldelse, genoptræning, social integration og solidaritet, der derfor skal fremmes. I denne forbindelse udtrykker Det Europæiske Råd sin tilfredshed i anledning af det værdifulde og eksemplariske bidrag, som handicapolympiaden i Sydney har ydet.
6. Medlemsstaterne tilskynder til frivilligt arbejde på sportsområdet gennem foranstaltninger, der fremmer en relevant beskyttelse af de frivillige og en anerkendelse af den økonomiske og sociale rolle, de spiller, med støtte fra Fællesskabet inden for rammerne af dets kompetencer, når dette er relevant.

Sportsorganisationernes rolle

7. Det Europæiske Råd understreger, at det lægger vægt på sportsorganisationernes uafhængighed og på deres ret til at organisere sig selv ved hjælp af relevante strukturer for sammenslutning. Det anerkender, at sportsorganisationerne under overholdelse af såvel national lovgivning som EF-lovgivningen og på et demokratisk og gennemsigtigt grundlag har til opgave at organisere og fremme deres disciplin, navnlig for så vidt angår specifikt sportslige regler eller sammensætningen af landshold, således som de selv finder det mest hensigtsmæssigt for at nå

deres mål.

8. Det ønskes at fastslå, at fordi der samtidig findes forskellige niveauer for sportsudøvelse, der går fra fritidssport til sport på højt niveau, spiller sportsorganisationerne en central rolle for den solidaritet, der er nødvendig mellem de forskellige niveauer for udøvelse: de giver et bredt publikum adgang til at overvære sportsudøvelsen, ligesom de muliggør menneskelig og finansiel støtte til amatørsport, fremme af lige adgang for mænd og kvinder til sportsudøvelse på alle niveauer, uddannelse af unge, beskyttelse af sportsfolkernes helbred, bekæmpelse af doping samt bekæmpelse af vold og racistisk eller fremmedfjendsk adfærd.
9. Disse sociale funktioner lægger et særligt ansvar på organisationerne og ligger til grund for anerkendelsen af deres kompetence i forbindelse med afholdelsen af konkurrencer.
10. Under hensyn til udviklingen inden for sportens verden bør organisationerne fortsat være det væsentligste element i en organisationsmåde, der sikrer sportslig samhörighed og partcipatorisk demokrati.

Bevarelse af politikkerne for uddannelse af sportsfolk

11. Uddannelse af unge sportsfolk er nødvendig for sportens levedygtighed, for landsholdene og for udøvelsen på højt niveau og må derfor fremmes. Sportsorganisationerne skal, eventuelt i partnerskab med de offentlige myndigheder, træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at bevare uddannelseskapaaciteten i de klubber, der hører under dem, og for kvaliteten af denne uddannelse, under overholdelse af såvel national lovgivning og praksis som EF-lovgivningen.

Beskyttelse af unge sportsfolk

12. Det Europæiske Råd understreger sportsudøvelsens positive indvirkning på de unge og insisterer på nødvendigheden af, at der navnlig fra organisationernes side lægges særlig vægt på uddannelse og erhvervsuddannelse for unge sportsfolk på højt niveau, således at deres integration på arbejdsmarkedet ikke hæmmes af deres sportskarriere, på deres psykiske ligevægt og deres familiemæssige bånd samt på deres sundhed, navnlig forebyggelse af doping. Det udtrykker tilfredshed med bidraget fra de foreninger og organisationer, som i deres uddannelsesarbejde lever op til disse krav og på denne måde yder et vigtigt socialt bidrag.
13. Det Europæiske Råd udtrykker betænkelighed med hensyn til handelstransaktioner, der udnytter unge sportsudøvere, herunder nye sportsudøvere fra tredjelande, hvis transaktionerne ikke overholder gældende arbejdsmarkedslovgivning eller de truer de unge sportsudøveres sundhed og velbefindende. Det opfordrer sportsorganisationerne og medlemsstaterne til at undersøge sådanne former for praksis og til at overvåge dem og at overveje passende foranstaltninger, når det er relevant.

Sportens økonomiske forhold og solidaritet

14. Det Europæiske Råd finder, at den samme økonomiske aktørs ejerskab af eller økonomiske kontrol med flere sportsklubber, der deltager i de samme konkurrencer inden for samme disciplin, kan bringe princippet om fair konkurrence i fare. Sportsorganisationerne opfordres til, hvis det viser sig nødvendigt, at indføre mekanismer til kontrol med forvaltningen af klubberne.

15. Salget af rettighederne til tv-transmission udgør i dag en af de vigtigste indtægtskilder for visse sportsdiscipliner. Det Europæiske Råd finder, at de initiativer, der er taget for at give andre del i nogle af indtægterne fra dette salg på de relevante niveauer og under hensyntagen til national praksis, fremmer solidaritetsprincippet for sportsudøvelse på alle niveauer og inden for alle discipliner.

Transfers

16. Det Europæiske Råd udtrykker sin stærke støtte til dialogen mellem sportsverdenen, især fodboldverdenens organer, de organisationer, der repræsenterer de professionelle sportsudøvere, Fællesskabet og medlemsstaterne om udviklingen inden for transferreglerne under hensyn til sportens specifikke behov, og således at fællesskabslovgivningen overholdes.

17. Fællesskabsinstitutionerne og medlemsstaterne opfordres til under overholdelse af traktaten og inden for deres respektive kompetenceområder fortsat at gennemgå deres politikker ud fra disse generelle principper.

Erklæring om de særlige forhold, der kender tegner sporten i Europa og dens sociale funktioner, og som der skal tages hensyn til ved gennemførelsen af de fælles politikker

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET,

SOM ER OVERBEVIST OM, at det for Det Europæiske Fællesskab er en prioritet at oprette et ægte kundskabernes Europa, og at det er gennem uddannelse, at europæerne vil tilegne sig de fælles kulturelle referencerammer, som er grundlaget for et unionsborgerskab og et politisk Europa,

SOM ER SIKRE PÅ, at denne opfattelse bygger på en erkendelse af vor indbyrdes forskellighed og komplementaritet, som vil føre til, at de personlige kontakter og udvekslingen af viden og erfaringer, øges,

SOM ER OVERBEVIST OM, at det er af afgørende betydning, at der med opbakning fra alle medlemsstaterne iværksættes forståelige aktioner, som er rettet mod unge, gymnasieelever, studerende, forskere og alle personer under uddannelse samt deres undervisere; det er ved at opbygge et intelligensens Europa, at vi skaber et ægte europæisk tilhørsforhold,

SOM ER SIG BEVIDST, at et kundskabernes Europa ligeledes er en økonomisk nødvendighed; i en stadig mere videnbaseret internationaliseret økonomi er åbning mod fremmede kulturer og evne til at uddanne sig og arbejde i et flersproget miljø afgørende for den europæiske økonomis konkurrenceevne,

SOM ER OVERBEVIST OM, at fremme af mobilitet i Europa for unge, gymnasieelever, studerende, forskere og alle under uddannelse og deres undervisere er et meget vigtigt politisk mål; dette kræver et sideløbende engagement og en sideløbende indsats i Det Europæiske Fællesskab og i medlemsstaterne,

NOTERER SIG, at Europa allerede råder over en bred vifte af hjælpemidler, som kan fremme denne målsætning, idet EF-programmerne Socrates, Leonardo da Vinci og Ungdom for Europa har betydet et væsentligt fremskridt og nu spiller en afgørende rolle, som uden tvivl vil blive større med anden generation af programmerne,

SOM ER OVERBEVIST OM, at dette fremskridt bør følges op; selv om antallet er stigende, er der stadig ikke ret mange, der benytter sig af muligheden for mobilitet; blandt de studerende er der således kun tale om en lille procentdel; der er fortsat store hindringer såsom ulige adgang til information, finansielle hindringer, administrative vanskeligheder med hensyn til beskatning og social sikring, indviklede opholdsformaliteter, utilfredsstillende vilkår med hensyn til status og karriere,

NOTERER SIG, at Det Europæiske Råd på det ekstraordinære møde i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 erkendte, at det haster med at fjerne disse hindringer og fremme mobiliteten, og at det i sine konklusioner opfordrede Rådet og Kommissionen til "senest ved udgangen af 2000 at fastlægge midler til fremme af mobiliteten for studerende, lærere og uddannelses- og forskningspersonale både ved den bedst mulige udnyttelse af de eksisterende fællesskabsprogrammer, ved fjernelse af hindringer og gennem større gennemsigtighed med hensyn til anerkendelse af kvalifikationer og studie- og uddannelsesperioder" (punkt 26),

FORPLIGTER SIG - for at opfylde de store forventninger, borgerne nærer - til med støtte fra Kommissionen, hver på deres område og under fuld overholdelse af subsidiaritetsprincippet, at træffe de nødvendige foranstaltninger til at fjerne hindringerne for mobiliteten og fremme den,

FINDER, at denne resolution - der ikke på nogen måde berører det vigtige arbejde, som Kommissionen og Rådet allerede har indledt for at fastlægge en retlig ramme, der kan fremme mobiliteten, herunder navnlig forslaget til en henstilling om mobilitet, som ønskes vedtaget i nær fremtid - snarere tager sigte på at lette iværksættelsen af initiativer på fællesskabsplan på området ved at foreslå konkrete aktioner. Disse aktioner vil blive gennemført i snævert samarbejde med alle de implicerede aktører og institutioner, navnlig universiteterne, hvis deltagelse er en afgørende forudsætning for et vellykket resultat,

STILLER SIG POSITIVT TIL aktionsplanen for mobilitet, som findes i bilaget, og som blev forelagt for undervisningsministrene på mødet på Sorbonne-universitetet den 30. september 2000. Aktionsplanen skal bidrage til at nå tre vigtige mål:

- definition på og demokratisering af mobilitet i Europa
- fremme af passende finansieringsformer
- øget mobilitet og bedre mobilitetsbetingelser.

De i aktionsplanen omhandlede foranstaltninger er tænkt som en "værktøjskasse", der indeholder 42 foranstaltninger, fordelt på 4 kapitler, hvis rækkevidde og sammensætning tager sigte på at indkredse og fjerne hindringerne for dem, der i forskellige sammenhænge ønsker at tage mobilitetsinitiativer.

Første kapitel vedrører aktioner med sigte på at fremme mobiliteten gennem uddannelse af de personer, der bidrager til gennemførelse af mobilitet, udvikling af flersprogethed og adgang til nyttige oplysninger.

Andet kapitel vedrører finansiering af mobiliteten og peger på flere forskellige finansieringskilder med det formål at tilvejebringe så mange midler som muligt.

Tredje kapitel tager sigte på at skabe flere og bedre muligheder for mobilitet ved at indføre forskellige former for mobilitet og ved at forbedre modtagelsesforholdene og tilrettelæggelsen af undervisningsperioderne.

Endelig beskrives under fjerde kapitel de foranstaltninger, der tager sigte på valorisering af mobilitetsperioderne og anerkendelse af den indhøstede erfaring.

SOM ER OVERBEVIST OM, at hvis alle medlemsstaterne med støtte fra Kommissionen på frivilligt grundlag bruger de aktioner, som de finder bedst egnet til at overvinde de hindringer, mobilitetsansøgerne støder på, så vil alle parter allerede nu kunne være enige om at betragte følgende foranstaltninger i aktionsplanen som særlig vigtige:

- udvikling af flersprogethed
- etablering af en netportal, der giver adgang til de forskellige europæiske informationskilder om mobilitet
- anerkendelse af mobilitetsperioder i uddannelsesforløb, som afsluttes med diplom
- uddannelse af lærere og administrativt personale til egentlige mobilitetsaktører, som kan rådgive, vejlede og udarbejde mobilitetsprojekter
- udarbejdelse og vedtagelse af et charter om kvalitet, som kan sikre en god modtagelse af statsborgere fra andre lande, som er under uddannelse
- udarbejdelse af en fortegnelse over mobilitetskanaler og eksisterende god praksis, samt over udveksling af studerende, personer under uddannelse og undervisere
- fastsættelse af, hvordan finansieringen af mobilitet skal fordeles på hhv. Unionen, medlemsstaterne, de lokale myndigheder samt den offentlige og den private sektor.

FORESLÅR, at Rådet som led i den "rolling agenda", der blev etableret ved Rådets resolution af 17. december 1999¹, og for regelmæssigt at vurdere, hvilke fremskridt der gøres hen imod de fastsatte mål, i samarbejde med de andre berørte europæiske institutioner regelmæssigt gør status over situationen, i princippet hvert andet år,

ERINDRER OM, at denne plan også indeholder mere vidtrækkende foranstaltninger, som vedrører en mere omfattende samordning inden for hver enkelt medlemsstat samt mellem Kommissionen og medlemsstaternes forvaltninger.

I overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds ekstraordinære møde i Lissabon forelægges denne resolution for Det Europæiske Råd i Nice.

¹ Rådets resolution af 17. december 1999 om udvikling af nye arbejdsmetoder for europæisk samarbejde inden for uddannelse og erhvervsuddannelse "Ind i det nye årtusind" (EFT C 8 af 12.1.2000, s. 6).

DOKUMENTER FORELAGT FOR DET EUROPÆISKE RÅD I NICE

- Note fra formandskabet om den højtidelige proklamation
(14101/00)
- Sammenfattende dokument
(CONFER 4816/00)
- Samlet oversigt over tiltrædelsesforhandlingerne (konklusioner fra Rådet (almindelige anliggender))
(13970/1/00 REV 1)
- Rapport fra Rådet (Økofin) til Det Europæiske Råd i Nice om valutakursaspekterne af udvidelsen
(13055/00)
- Strategidokument vedrørende udvidelsen, rapport om de enkelte ansøgerlandes fremskridt på vej mod tiltrædelsen
(13358/00)
- Rapport fra formandskabet
(14056/00 REV 2)
- Bidrag fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant: referenceramme med henblik på krisestyring
(13957/1/00 REV 1 + COR 1)
- Rapport fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant og Kommissionen med konkrete anbefalinger om, hvordan sammenhængen og effektiviteten i EU's indsats kan forbedres med henblik på konfliktforebyggelse
(14088/00)
- Fælles rapport om beskæftigelsen 2000
(12909/00 COR 1 (en), COR 2, ADD 1, ADD 1 COR 1 (en))
- Forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik i 2001
(14116/00)
- Kommissionens henstilling med henblik på Rådets henstillinger om gennemførelse af medlemsstaternes beskæftigelsespolitik
(14115/00)
- En social- og arbejdsmarkedspolitisk dagsorden
(14011/00 + COR 1 (en) + COR 2 (es))

- Meddelelse fra Kommissionen om den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden (9964/00)
- Bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse - Fastlæggelse af passende mål (14110/00)
- Interimsrapport fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Social Beskyttelse om meddelelsen fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg om den fremtidige udvikling for den sociale beskyttelse på langt sigt: sikre og holdbare pensioner (14055/00)
- Rapport fra Rådet (Økofin) om revisionen af finansielle instrumenter for virksomheder (13056/00)
- Rapport fra Rådet (Økofin) om strukturelle resultatindikatorer: et instrument til strukturreformer (13217/00, 13170/1/00)
- Forslag fra Kommissionen (11909/00)
- Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om *e*Europe 2002 (14203/00)
- Rapporter fra Kommissionen og Rådet om gennemførelsen af *e*Europe-handlingsplanen (13515/1/00, 14195/00)
- Rådets resolution om en aktionsplan for mobilitet (13649/00)
- Fremsendelsesnote vedrørende Rådets resolution om anvendelse af forsigtighedsprincippet (13603/00 + COR 1 (fi) REV 1 (en))
- Rapport fra Rådet (Økofin) om miljø og bæredygtig udvikling (13054/1/00 REV 1)
- Rapport fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Asyl og Migration (13993/00 + ADD 1, 13994/00)
- Rapport fra Rådet om gennemførelse af den fælles strategi over for Ukraine (14202/00)
- Erklæring om forsyningspligtigheder (13403/00 + COR 1 + ADD 1 + 2 (f,en))
- Erklæring om de særlige forhold, der kendetegner sporten i Europa og dens sociale funktioner, og som der skal tages hensyn til ved gennemførelsen af de fælles politikker (13948/00)

- "Bedre lovgivning 2000" (beretning fra Kommissionen)
(14253/00)
- Rapport fra formandskabet og generalsekretariatet for Rådet om en mere effektiv procedure for fælles beslutningstagning
(13316/1/00 REV 1, 14144/00)
- Udkast til Rådets resolution om anvendelsen af nationale ordninger med faste bogpriser
(13343/00 REV 1 (fi))
- Udkast til Rådets resolution om støtte til filmsektoren og den audiovisuelle sektor
(13345/00)
- Kommissionens arbejdsdokument vedrørende artikel 299, stk. 2 - en strategi for bæredygtig udvikling i regionerne i den yderste periferi
(7072/00, SEK(2000) 2192)